

کنشگران سیاسی کشور در گفتگو با «پرسون»:

چه رئیس جمهوری در انتظار مردم ایران است؛ نظامی یا غیرنظامی؟

مردم ایران با صندوق های رای چگونه برخورد می کنند؟ و آیا ناملایمتهای سال های اخیر، آنها را سخت ساخته است یا سختگیر؟

به گزارش سایت خبری پرسون، سیزدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری ایران حدود ۵ ماه دیگر در شرایطی برگزار خواهد شد که مشکلات اقتصادی کشور به بحرانی ترین شکل خود در آمده است. افزایش سرسام آور اقلام مصرفی مردم، نایابی کالاهای اساسی و حتی داروهای مورد نیاز در کنار هزار و یک دلخوری به جا مانده از سال های دور و نزدیک، سبب شده تا بسیاری از ناظران از احتمال برگزاری انتخاباتی کم رقم سخن به میان آورند.

با این حال احزاب و جریان های سیاسی فعال در کشور همچنان صندوق رای را یکی از اصلی ترین راه های حل و فصل مشکلات می دانند و از این رو کم نیستند آنان که نامشان به عنوان مدعیان بالقوه کرسی ریاست جمهوری شنیده می شود.

در این میان آنچه می تواند انتخابات ۱۴۰۰ را از سایر انتخابات های برگزار شده در کشورمان جدا کند، اعلام رسمی تمایل برخی خرده جریان های سیاسی فعال در میان اصولگرایان به ریاست جمهوری یک نظامی در ایران است. تا پیش از شهادت «سردار حاج قاسم سلیمانی»، او یکی از گزینه های بالقوه ریاست جمهوری به شمار می رفت؛ هرچند نا گفته نماند؛ خود وی، همیشه پاسخی منفی برای پرسش «تمایل به نامزدی ریاست جمهوری» داشت. حال با پیش پا گذاشتن برخی از چهره های سیاسی و نیز نظامی برای نامزدی در انتخابات ریاست جمهوری خرداد ۱۴۰۰، و البته باتوجه به احتمال تعدد نامزدهای انتخاباتی، آنچه محل ابهام است، ویژگی های رئیس جمهوری آینده جمهوری اسلامی ایران است. از این رو «پرسون» در گفت و گو با کارشناسان و فعالان عرصه سیاست، به بررسی دیدگاه های آنان به رئیس آینده قوه مجریه پرداخت.

بیشتر بخوانید:

ساختار انتخابات مجلس ایراد دارد

نامزدهای احتمالی انتخابات ۱۴۰۰ کدامند؟

شهید سلیمانی یک نظامی و یک سیاستمدار مجرب در عرصه بین الملل بود

*سیاسی اما غیر نظامی

محمدصادق جوادی حصار، عضو شورای مرکزی حزب اعتماد ملی از جمله فعالان سیاسی به شمار می رود که تمایلی به فعالیت نظامیان در قامت رئیس قوه مجریه ندارد. او با بیان اینکه «ترجیحا کشور نیاز به یک چهره سیاسی جامع الاطراف غیر نظامی دارد»، می گوید: «در قانون اساسی عنوان رئیس جمهور از رجال سیاسی انتخاب شده به آن معنا که رئیس جمهور باید سیاسی باشد. نظامی ها در حوزه خود به خوبی فعالیت می کنند، چراکه در آن حوزه تعلیم و پرورش یافته اند اما برای ریاست جمهوری باید فرد سیاسی فراتر از مسائل مختلف دارای تبحر و توانایی باشد تا در تمام حوزه ها توانایی داشته باشد.»

این فعال سیاسی اصلاح طلب در بخش دیگری از گفته هایش با تاکید بر اینکه «به هیچ عنوان قصد کشیدن خط بطلان بر توانایی ها و ظرفیت های چهره های نظامی کشور را ندارم»، به تشریح چرایی عدم حضور آنان در راس قوه مجریه پرداخته و متذکر می شود: «اما اولویت انتخاب رئیس جمهوری باید از میان چهره های سیاسی باشد، چراکه در قانون اساسی ما آمده است، رجال سیاسی باید به عنوان رئیس جمهوری انتخاب شوند.»

او در پاسخ به این سوال که دیپلمات ها نیز در انتخابات ریاست جمهوری موفق خواهند بود یا خیر نیز می گوید: «درباره دیپلمات ها باید در نظر داشت که آن ها یکی از گزینه های سیاسی بودن هستند، به عبارتی فردی که دیپلماسی آموخته، بنابراین از سیاست نیز عالم است.»

*کارآمدی شرط است

حسین کنعانی مقدم، تحلیلگر مسائل سیاسی اصولگرا دومین کارشناسی بود که در جریان گفت و گوی خود با خبرنگار «پرسون» به دیدگاه های مطرح شده درباره رئیس جمهوری آینده ایران واکنش نشان داده و می گوید: «اینکه فردی در دوران دفاع مقدس در جبهه حضور داشته را نباید به عنوان نظامی بودن وی تلقی کرد. این موضوع تنها امتیازی برای وی محسوب می شود که در دفاع از میهن خود جانفشانی و حضور فعال در جبهه ها داشته است. اگر تصور بر آن است که فردی در نیروهای مسلح به عنوان شخصیت مطرح و دارای عنوان و درجه است و می تواند رئیس جمهور خوبی شود باید در نظر داشت که وی باید کارآمدی لازم را هم برای ریاست جمهوری داشته باشد چراکه فقط نظامی بودن کفایت نمی کند.»

او در ادامه خاطر نشان کرد: «شخصی که در انتخابات ۱۴۰۰ قصد دارد کاندیدا شود باید با تمام حوزه ها از جمله اقتصاد، فرهنگ، مسائل اجتماعی و

... آشنایی و تخصص لازم را داشته باشد تا بتواند یک دولت کارآمد را بر سر کار آورد. این تحلیلگر سیاسی اصولگرا با بیان اینکه «اگر شخصیت سیاسی نسبت به مسائل نظامی آگاهی نداشته باشد، فرد ترسویی است»، گفت: «برعکس این موضوع هم است، اگر فرد نظامی به مسائل سیاسی اشراف نداشته باشد، آدم کم‌هوش تلقی می‌شود. ما باید تمام این موضوعات را در نظر بگیریم. اگر ما قصد داشته باشیم تا فردی را به لحاظ نظامی بودن به عنوان رئیس‌جمهور انتخاب کنیم باید توجه داشت که این رویکرد نقطه ضعف انتخاب است، اما اگر فرد مورد نظر هم به مسائل سیاسی و هم به مسائل نظامی اشراف داشته باشد، می‌توان گفت که نقطه قوت او در کاندیدا شدنش خواهد بود».

کنعانی‌مقدم در ادامه با تاکید براینکه مساله سیاست خارجی اولویت اول نظام نیست، بیان کرد: «نظام در حال حاضر نیاز به مدیری دارد که با تدبیر صحیح بتواند یک هیات دولت قوی را بر سر کار بیاورد و کارآمدی نظام را برای حل مشکلات کشور، در تمام مسائل ایجاد کند. اگر فردی تنها در سیاست خارجی تبحر دارد به نظر نمی‌تواند مسوولیت اجرایی کشور را برعهده بگیرد اما فردی که دارای تجربه ۴۰ سال گذشته در مسائل اجرایی کشور باشد و در فراز و نشیب‌ها حضور داشته؛ می‌تواند نمره خوبی را در کسب آرای عمومی در انتخابات ریاست جمهوری بگیرد».

فردی که دارای تجربه ۴۰ سال گذشته در مسائل اجرایی کشور باشد و در فراز و نشیب‌ها حضور داشته؛ می‌تواند نمره خوبی را در کسب آرای عمومی در انتخابات ریاست جمهوری بگیرد

این فعال سیاسی اصولگرا افزود: «سلبریتی‌های سیاسی یا فرهنگی نمی‌توانند مسوولیت یک قوه و شخص دوم کشور را برعهده بگیرند و این موضوع خلاف آن چیزی است که بتوان امورات کشور را در دست افرادی بسپاریم که تنها به واسطه سلبریتی سیاسی و هنری بودنشان دارای رای هستند».

* همه فن حریف

سومین کارشناسی که در گفت‌وگو با «پرسون» به بررسی ویژگی‌های رئیس‌جمهوری آینده ایران پرداخت، «علی صوفی» بود. این فعال سیاسی اصلاح‌طلب با اشاره به ویژگی‌های ذکر شده در قانون اساسی برای مقام ریاست جمهوری گفت که «قانون اساسی، شاخصی را به نام رجل سیاسی برای کاندیداهای ریاست جمهوری انتخاب کرده است تا کاندیدای مورد نظر مدیر، مدبر و همچنین از ابعاد دیگر توانایی مدیریت کشور را داشته باشد». وی افزود: «با توجه به شرایط فعلی جمهوری اسلامی و برخی شاخصه‌ها، باید در نظر داشت اکنون ما با چالش بین‌المللی، منطقه‌ای و داخلی روبه‌رو هستیم. درواقع رئیس‌جمهوری آینده باید بتواند این شرایط را به خوبی مدیریت و برای عبور از این شرایط دارای توان و تبحر لازم باشد. به همین دلیل کاندیدای مورد نظر باید دارای تجربیات لازم باشد تا بتواند ریاست قوه مجریه را در دست بگیرد».

صوفی همچنین خاطرنشان کرد که شاید بتوان گفت که تبحر رئیس‌جمهوری آینده، باید از تمام دوره‌های گذشته بالاتر باشد تا بتواند عهده‌دار امور شده و وفاقی را چهره بعد داخلی و چهره بعد خارجی به وجود آورد.

تبحر رئیس‌جمهوری آینده باید از تمام دوره‌های گذشته بالاتر باشد تا بتواند عهده‌دار امور شده و وفاقی را چه در بعد داخلی و چه در بعد خارجی به وجود آورد.

اما همانطور که در ابتدا گفته شد؛ تجربه سختی‌ها و مشکلات داخلی و خارجی سبب شده است که جامعه اجتماعی ایران از نگاهی تازه به جریان انتخابات ریاست جمهوری در کشور نگاه کند. اما باید منتظر ماند و دید که تا تاریخ ۲۸ خرداد ۱۴۰۰، سیاستمداران ایرانی چگونه می‌توانند دل مردم سختگیر و سخت‌پسند ایران را به دست آورند. سیاستمدارانی که در این سالها، آنها هم به مدد رویدادهای مختلف آبدیده شده و مسلم است خود را برای روزگار تازه ای آماده کرده اند.